Ветэран вулічнай дэмакратыі атрымаў дзесяць сутак. Камуністы рэкламуюць СВАБОДУ (стар. 2) Смерць забастоўшчыка (стар. 3)

СВАБОДА

Год заснавання 1902
Выходзіць з 1990
Галоўны рэдактар Ігар Германчук
Заснавальнік Павел Жук
Выдавец "Газэта СВАБОДА, Ltd."
Наклад 41.000
Адрас рэдакцыі:
220088, Мінск, вул.Іванаўская, 56
Тэл./факс 362441

4 чэрвеня 1996 г. № 40 Кошт свабодны

Спецназ адвёў душу ў самым людным месцы беларускай сталіцы

У чацвер 30 траўня ў Мінску ўлады ўчынілі сапраўдную паліцэйскую расправу. Было схоплена больш за 100 чалавек, на 84-х з іх складзеныя пратаколы, дакладная лічба асуджаных пакуль невядомая. Паводле нашай інфармацыі, Мінюст рыхтуе забарону Народнага Фронту. Мінская пракуратура ўжо арыштавала банкаўскі рахунак БНФ.

Акцыя пратэсту супраць утрымання ў турме сямі ўкраінскіх і двух беларускіх палітзняволеных (С.Адамовіча і А.Рамашэўскага) пачалася мірна. А 17-й гадзіне ў скверы насупраць будынка адміністрацыі прэзідэнта сабралася прыблізна тысяча чалавек (пераважна моладзь). Пачалі збіраць подпісы пад зваротамі за вызваленне арыштаваных.

Хвілін праз дваццаць наляцеў спецназ і з дапамогай дубінак і "Черемухи" выцесніў людзей са сквера на праспект Скарыны. Моладзь, а за ёю і ўсе астатнія пікетчыкі (а таксама выпадковая публіка), пайшлі па тратуары ў бок плошчы Незалежнасці. На падыходзе да паштамта дэманстрантаў сустрэлі міліцэйскія шэрагі і пагналі «ўдзельнікаў несанкцыянаванага мерапрыемства» па праспекту назад. Але каля Нацыянальнага банка шлях для адступлення быў перакрыты — тут напагатове ўжо стаяў спецназ. Некалькі сотняў чалавек (у т.л.выпадковыя прахожыя) апынуліся ў пастцы. Пачалася сапраўдная паліцэйская расправа. Спецназ і міліцыя малацілі дубінкамі і маладых, і старых. Калі нехта падаў на асфальт альбо спрабаваў абараняцца — хапалі і закідвалі ў «варанкі». Вырываючыся з пасткі, людзі пачалі ўцякаць на другі бок праспекта (да ГУМа).

Побач са мной, прыціснуўшыся да сцяны Нацбанка, стаялі некалькі выпадковых прахожых. Я спытаў, што яны думаюць пра ўсё гэта.

Дашкевіч Людміла Раманаўна, 55 гадоў: «Я не ведаю, што тут на самой справе адбылося, але так жорстка збіваць людзей — гэта жахліва...»

Аляксандр, 33 гады: «Я цалкам падтрымліваю людзей, якія выйшлі на дэманстрацыю. Цяпер у нашай краіне «полнейший беспредел». І калі спатрэбіцца, я буду змагацца за сябе і сваіх дзяцей».

Сяргей Мацко: «Мы з жонкай праходзілі побач, калі на людзей наляцеў спецназ. Мы бачылі, як яны накінуліся на чатырох хлопцаў. Адзін з іх быў тут, відаць, выпадкова і стаў абурацца. Яго павалілі дубінкамі на асфальт; адзін мардаты спецназавец сеў яму на спіну, дастаў з кабуры пісталет і рукаяткай стукнуў хлопца ў патыліцу, той аж заліўся крывёю. Яго завалаклі ў машыну, а потым падбеглі два міліцыянты, паклалі на крывавую лужыну нешта падобнае на прамакатку — і на асфальце не засталося нават мокрай плямы».

Расправа над дэманстрантамі працягвалася амаль да васьмі гадзін вечара. Сярод сведкаў пабоішча былі таксама чатыры дэпутаты Вярхоўнага Савета — **Мечыслаў Грыб, Людміла Гразнова, Павел Данэйка і Васіль Хрол.**

(Працяг на стар. 2)

Багданкевіч раіць не чакаць восені

«Беларусь падышла да той рысы, калі распад эканомікі і фінансавае банкруцтва могуць стаць немінучымі,» — так лічыць лідэр Грамадзянскай партыі Станіслаў Багданкевіч.

На мінулым тыдні ён правёў прэс-канферэнцыю, дзе паведаміў некаторыя сумныя лічбы пра стан беларускай эканомікі.

Па словах С.Багданкевіча, толькі за 1995 год колькасць стратных прадпрыемстваў павялічылася ў 4 разы. Нежыццяздольныя ў фінансавым плане 2.000 калгасаў і саўгасаў з агульнай колькасці 2.600, палова банкаў. За 4 месяцы 1996 г. вытворчасць валавога ўнутранага прадукту знізілася яшчэ на 2 %. Красавіцкая «стабільнасць» з'яўляецца падманам, паколькі 40 % прадукцыі не рэалізавана, а адпраўлена на склад. Прыбытковая частка бюджэту праваленая і не пакрывае выдаткаў. Дэфіцыт гандлёвага балансу склаў амаль 500 млн. долараў. Гэта больш, чым за ўвесь мінулы год. Валютныя рэзервы скончыліся. Лік афіцыйна зарэгістраваных беспрацоўных набліжаецца да 200 тысяч чалавек, а неафіцыйнае беспрацоўе як мінімум у 10 разоў вышэйшае. У абарачэнне выпушчана 2,5 трлн. рублёў нічым не забяспечаных грошай, г.зн. зноў запушчаны махавік інфляцыі.

С.Багданкевіч прапануе неадкладна, не чакаючы восені, пачаць парламенцкія слуханні з удзелам прэзідэнта аб эканамічнай сітуацыі ў краіне і шляхах выхаду з крызісу.

Б.П.

Створана парламенцкая камісія

31 траўня Вярхоўны Савет пачаў працу з абмеркавання драматычных падзей, што адбыліся ў чацвер на праспекце Скарыны ў Мінску.

Спачатку ў «Розным» выступіў Мечыслаў Грыб, які параўнаў тое, што адбылося, з 37-ым годам. Ужо на самім паседжанні Анатоль Лябедзька прапанаваў стварыць парламенцкую камісію па ацэнцы падзей 26-га красавіка і 30-га траўня. *«Калі мы гэтага не зробім, то ў Канстытуцыю Беларусі замест словаў «унітарная дэмакратычная» трэба запісаць «паліцэйская аўтарытарная недэмакратычная дзяржава»,* — заявіў Лябедзька. Ідэю аб стварэнні адмысловай парламенцкай камісіі падтрымалі і камуністы, якія, безумоўна, маюць жаданне па-свойму «разабрацца» і «даць ацэнку» масавым акцыям.

За стварэнне камісіі прагаласавала 112 дэпутатаў. У аўторак, 4 чэрвеня, кожная фракцыя павінна прапанаваць туды сваіх прадстаўнікоў.

Віталь ЦЫГАНКОЎ

Спадабалася...

Прэзідэнцкая адміністрацыя паведаміла, што Аляксандр Лукашэнка правядзе ў Сочы яшчэ адзін тыдзень і вернецца ў Беларусь у наступны панядзелак (10 чэрвеня).

ПАДРАБЯЗНАСЦІ

Шлях за краты пачынаўся з ГУМа

У расправе над дэманстрантамі асабліва вызначыліся гэтыя брытагаловыя малойцы (іх было прыблізна 25 — 30 чалавек), якія выхоплівалі з натоўпу каля ГУМа маладых людзей і запіхвалі іх у бакавыя дзверы універмага *(гл. здымак)*.

Гэта была адна з міліцэйскіх «загатовак», якая сведчыць, што акцыя расправы была загадзя спланаваная. Рабілі гэта наступным чынам: брытагаловыя (апранутыя ў цывільнае) хапаюць людзей, закідваюць іх у дзверы ГУМа, там іх «прымаюць» амонаўцы з дубінкамі і цягнуць праз чорны ход у двор, дзе стаяць закратаваныя машыны. Звычайныя міліцыянты *(на здымку)* сцерагуць дзверы, чакаючы новую партыю.

Трэба аддаць належнае дэманстрантам: пабачыўшы, як у ГУМ закідваюць іх паплечнікаў, яны зламалі дзверы, але там нікога не было — затрыманых адразу адвозілі ў міліцэйскія пастарункі.

Мікола ГРЫНЯВІЦКІ

P.S. Віншуем адміністрацыю ГУМа з паспяховым завяршэннем аперацыі! Але вы, шаноўныя, зрабілі памылку: згадзіўшыся супрацоўнічаць з «канторай», вы страчваеце тысячы пакупнікоў, бо, як нам здаецца, нармальныя людзі пасля гэтай інфармацыі наўрад ці захочуць рабіць пакупкі ў вашым універмагу, тым больш, што тое ж самае можна купіць у іншым месцы. Аднак будзем спадзявацца, што адміністрацыя прэзідэнта (куды вы можаце цяпер смела звяртацца), кампенсуе вам панесеныя страты. А мы свае грошы заплоцім іншым.

Спецназ адвёў душу...

(Пачатак на стар. 1)

Вось што расказала карэспандэнту СВАБОДЫ дэпутат Л.Гразнова:

— Вечарам, пасля паседжання сесіі, калі я выйшла на праспект Скарыны, то была здзіўлена вялікай колькасці спецназаўцаў у касках, якія нібы гарох былі «рассыпаны» ўздоўж тратуараў. Каля ГУМа ўбачыла вялікі натоўп людзей, з якога міліцыя выхоплівала мужчын, біла дубінкамі і цягнула ў машыны. У аднаго хлопца ўвесь твар быў у крыві, яму рассеклі брыво. Я са сваімі калегамі Данэйка і Хролам спрабавалі абараніць чалавека, але не дапамаглі ні нашыя дэпутацкія пасведчанні, ні зваroты да міліцэйскіх камандзіраў. Я звярнулася да аднаго з афіцэраў, каб ён прадставіўся. Той рассмяяўся мне ў твар і заявіў, што ён «маёр Іваноў». Што дзіўна: да якога б міліцэйскага начальніка я не звярталася (палкоўнікаў і падпалкоўнікаў там было шмат), ніхто з іх мне так і не патлумачыў, што адбываецца».

Людміла Гразнова лічыць, што ўлады спецыяльна прымянілі жорсткую сілу, каб справакаваць людзей і ўчыніць расправу. «Міліцыі, амона і спецназа там было ў некалькі разоў больш, чым пікетчыкаў. І гэта сведчыць, што ўлады загадзя спланавалі расправу. Тое, што я бачыла, гэта сапраўдная палітызіцэйшчына», — кажа Л.Гразнова.

Віктар ВАЛАДАШЧУК

Ветэран вулічнай дэмакратыі атрымаў дзесяць сутак

30 траўня ў міліцэйскія пастарункі Мінска трапілі самыя розныя людзі. Адзін з іх — 36-гадовы Віктар Івашкевіч, выканаўчы дырэктар цэнтра «Беларуская перспектыва».

У дэмакратычным руху гэта досыць вядомы чалавек. На працягу цэлых сямі год (1988—1995) ён быў сакратаром управы БНФ і займаўся падрыхтоўкай практычна ўсіх акцый Народнага Фронту. Апошнім часам, праўда, Віктар Івашкевіч займаецца грамадскай дзейнасцю не на вуліцы, а за «круглымі сталамі» розных семінараў ды канферэнцый, якія амаль штомесяц ладзіць «Беларуская перспектыва». Акурат у гэты дзень ён дыскутаваў за «круглым сталом» у Доме літаратара на семінары «Грамадзянская супольнасць і праблемы нацыянальна-культурнай ідэнтыфікацыі ў Беларусі». Вяртаючыся ўвечары ў свой офіс, ветэран вулічнай дэмакратыі не мог дазволіць сабе прайсці міма гарачых падзеяў, якія адбываліся каля ГУМа.

Затрымалі В.Івашкевіча на цэнтральнай вул.Камсамольскай (амаль насупраць уваходу ў КДБ). Суд Цэнтральнага раёна па заяве міліцыянтаў вынес яму 10 сутак арышту.

Мікола ГРЫНЯВІЦКІ

ПАРЛАМЕНТ

Выбары прызначаны на канец лістапада

31 траўня Вярхоўны Савет абмяркоўваў унясенне зменаў і паправак у заканадаўства аб выбарах.

Найбольшая дыскусія разгарэлася вакол шматпакутнай нормы, па якой выбары павінны быць прызнаныя адбыўшыміся. На сённяшні дзень у законе існуе, па сутнасці, недарэчная сітуацыя: першы тур выбараў згодна з рашэннем папярэдняга парламента, пацверджаным Канстытуцыйным судом, праводзіцца паводле 25-працэнтнай нормы, а другі — 50-працэнтнай. Камісія па дзяржаўнаму будаўніцтву прапанавала скасаваць гэтую відавочную бессэнсоўнасць і ўвесці адзіную 25-працэнтную квоту для абодвух тураў галасавання. Супраць гэтага, аднак, агульным фронтам выступілі камуністы і «згодаўцы», і пры паіменным галасаванні прапанову падтрымалі толькі 84 дэпутаты. Чакаецца, што ў аўторак пытанне будзе ўрэшце вырашана на карысць 25 %.

Камуністы тым часам прадэманстравалі свой двайны стандарт пры абмеркаванні паправак у закон «Аб выбарах дэпутатаў мясцовых Саветаў», што быў прыняты цалкам. Тут іхняя фракцыя падтрымала 25-працэнтную норму, супраць якой яна так зацята выступала ў дыскусіі аб парламенцкіх выбарах. ПКБ, відавочна, асабліва не спадзяецца на поспех у давыбарах у Вярхоўны Савет, але разлічвае палоўніць сваё прадстаўніцтва ў мясцовых Саветах.

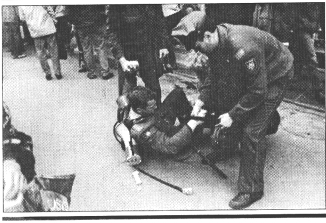
Парламент прыняў пастанову, у якой прызначыў правядзенне паўторных выбараў у Вярхоўны і мясцовыя Саветы адначасова, не пазней канца лістапада бягучага года. Канкрэтную дату выбараў павінен вызначыць Цэнтрвыбаркам, які, дарэчы, дагэтуль не мае старшыні.

ПАДРАБЯЗНАСЦІ

Міліцэйскія сінякі

Паводле афіцыйнай інфармацыі, 30 траўня, пасля падзеяў на праспекце Скарыны ў Мінску, у медыцынскія ўстановы звярнулася восем пацярпелых (двое з іх — міліцыянты).

Аднак не выключана, што ў бліжэйшы час улады назавуць новую лічбу пацярпелых міліцыянтаў. Мы атрымалі інфармацыю, што міліцэйскае начальства, даведаўшыся пра стварэнне парламенцкай камісіі, спешна вырашыла накіраваць у сваю ведамасную паліклініку пару дзесяткаў (дакладная лічба нам невядомая) «ахоўнікаў парадку», каб на іх аформілі паперы як на пацярпелых. Між тым, падобныя заключэнні могуць быць прызнаныя сапраўднымі толькі ў выпадку, калі экспертыза зроблена адпаведнай установай (у Мінску ёсць спецыяльнае бюро судова-медычнай экспертызы). Але арганізаваць там фальсіфікацыю, напэўна, не так проста, як у сваёй паліклініцы.

На фотаздымках вы бачыце, як пацярпеў адзін з міліцыянтаў ад рук немаладой жанчыны (гэта выпадковая прахожая, якая кінулася каля ГУМа бараніць хлопцаў, на якіх накінулася плойма міліцыянтаў). Цікава, ці звярнуўся гэты старшы лейтэнант у паліклініку?

А жанчыну — віншуем! Не кожнай удасца гэтак спрытна паваліць мужыка.

Мікола ГРЫНЯВІЦКІ

На два вакантныя месцы ў Прэзідыуме – сем кандыдатаў

На сённяшні дзень Прэзыдыум ВС складаецца з 7 чалавек.

Акрамя спікера Сямёна Шарэцкага і яго намеснікаў — Новікава, Карпенкі і Малумава, туды ўваходзяць лідэры тых фракцый і дэпутацкіх груп, якія налічваюць больш за 35 чалавек: камуністы — Калякін, аграрыі — Гíруць, «Згода» — Канаплёў. Два месцы застаюцца вакантныя, і 31 траўня ВС па настойліваму патрабаванні многіх дэпутатаў заняўся, нарэшце, апошняй «кадравай праблемай».

Фракцыям фактычна не ўдалося ўзгадніць агульных кандыдатуры, таму працэс вылучэння пайшоў амаль стыхійна. У выніку было прапанавана 7 чалавек: **Васіль Саковіч, Сямён Домаш, Мечыслаў Грыб, Леанід Сечка, Іван Цярэшка, Анатоль Малафееў і Вячаслаў Кебіч.** З пункту гледжання справядлівасці найбольшыя шанцы мае лідэр сацыял-дэмакратаў Лявон Сечка, паколькі «Саюз працы», які ён узначальвае, — адзіная фракцыя, якая дасюль не мае ў Прэзідыуме сваіх прадстаўнікоў. Зрэшты, пастаўлены перад фактам такой вялікай канкурэнцыі сярод такіх вялікіх людзей, Прэзідыум, магчыма, пажадае пашырыць сваю колькасць з 9 да 11 чалавек.

Камуністы рэкламуюць СВАБОДУ

31 траўня ў раздзеле «Рознае» адбылося амаль кур'ёзнае здарэнне: адзін з дэпутатаў вырашыў увесці новую для гэтага Вярхоўнага Савета традыцыю — «роздум аб прачытаным». Нам, безумоўна, прыемна, што ў якасці першага «твора для абмеркавання» была выбрана СВАБОДА.

Пачынальнікам новага жанру вырашыў стаць нехта Ігар Анушкін — прадстаўнік фракцыі камуністаў. Напэўна, парламентарыю ўскружыла галаву амаль казачная перамена, што адбылася з ім за апошнія месяцы. Да выбараў Анушкін быў простым дырэктарам аднаго з бабруйскіх ПТВ, але цяпер партыя зрабіла яго намеснікам старшыні камісіі па заканадаўству. Як вядома з гісторыі, часта людзі ў такой сітуацыі ў выніку неадпаведнай самаацэнкі пачынаюць паводзіць сябе вельмі неадэкватна.

Вось і Анушкін, падзяліўшыся з дэпутатамі сваімі ўражаннямі ад прачытанага, настолькі захапіўся нашай газетай, што парэкамендаваў Пракуратуры РБ звярнуць на СВАБОДУ сваю ўвагу.

Дзякуй, тав. Анушкін, але рэклама ў дадзеным выпадку нам непатрэбная: у Пракуратуры РБ нашу газету і так усе чытаюць.

Віталь ЦЫГАНКОЎ

ПРЫЗНАЧЭННІ

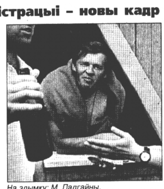
У прэзідэнцкай адміністрацыі – новы кадр

На пасаду начальніка Галоўнага ўпраўлення грамадска-палітычнай інфармацыі прызначаны **Міхаіл Падгайны** (41 год). У савецкія часы ён працаваў у камсамольскіх і партыйных структурах, дзе атрымаў адпаведную апаратную вывучку. Апошнім часам таварыш Падгайны як бы выпаў з «калоды» і займаў нязначную пасаду ў Рэспубліканскім цэнтры інфарматыкі. Цяпер вось пайшоў уверх і будзе сядзець у кабінеце, на якім некалі вісела шыльда «Заметалин В.П.».

М.Г.

Аляксандр Лукашэнка падпісаў указ аб прызначэнні новага міністра прамысловасці. Ім стаў былы генеральны дырэктар ВА «Мінскі завод вылічальнай тэхнікі» **Анатоль Харлап**. Нагадаем, што пасада міністра прамысловасці заставалася вакантнай чатыры месяцы, з таго часу, як быў зняты з пасады Уладзімір Куранкоў.

СІМ

На здымку: М. Падгайны.

Смерць забастоўшчыка

Больш за трыста чалавек прыйшло раніцай у пятніцу ў электрадэпо «Маскоўскае» мінскага метро, каб развітацца з памерлым Віктарам Іўлевым, былым машыністам, якога ў мінулым годзе звольнілі за ўдзел у страйку

На здымку: пахаванне Віктара Іўлева.

Віктар пражыў усяго 36 гадоў. У метро ён уладкаваўся адзінаццаць год таму простым рамонтнікам, а быў звольнены машыністам высокага класа. Як адзначаюць калегі, Іўлеў не ўдзельнічаў у вядомай канферэнцыі машыністаў, на якой было вырашана баставаць. У лік забастоўшчыкаў ён трапіў выпадкова — проста быў у той самай змене, з якой усё пачалося. Але застаўшыся без працы, свядома і актыўна змагаўся супраць самавольства адміністрацыі метро і ўлады. Па словах Уладзіміра Макарчука, лідэра дэмакратычнага прафсаюза транспартнікаў, адміністрацыя некалькі разоў спрабавала весці з Іўлевым перамовы аб «сепаратным міры». Яму трэба было толькі напісаць заяву аб прыняцці на працу зноў. Аднак Віктар адмовіўся і працягваў разам з сябрамі змагацца за аднаўленне праз суд. Шлях гэты аказаўся цяжкім. Судовыя паседжанні па позве машыністаў да адміністрацыі метро шмат разоў адкладваліся па самых неверагодных прычынах. І дагэтуль у працэсе не пастаўлена кропка. Ішоў час, траціліся сілы, нервы... Першым, у каго не вытрымала здароўе, стаў Віктар Іўлеў. Нядаўна з ім здарыўся інсульт, потым раптоўна развілася запаленне мозга. 29 траўня Віктар Іўлеў памёр, так і не ачуняўшы пасля аперацыі.

«Калі мы не навучымся бараніць свае правы, будзем зноў і зноў хаваць сяброў», — казалі перад труной выступоўцы на жалобным мітынгу.

Усе выдаткі на пахаванне былога машыніста ўзяў на сябе Свабодны прафсаюз і дэмакратычны прафсаюз транспартнікаў. Яны ж збіраюцца падтрымліваць матэрыяльна яго ўдаву і двух дзетак. Ад грашовай дапамогі адміністрацыі метро сям'я нябожчыка адмовілася.

Алесь ГРУДЗІЛОВІЧ

Ахвяры нацызму непакояцца пра свае дойчэмаркі

У «Прыёрбанку» ахвярам нацызму, якія атрымалі кампенсацыю ад ураду ФРГ, рэкамендуюць прытрымаць сваю валюту дома.

Як сказаў начальнік аддзела ўкладаў аднаго з філіялаў «Прыёрбанка» Сяргей Баранкевіч, *«нарматыўныя акты мяняюцца Нацбанкам літаральна кожны дзень. Невядома, што будзе далей, час неспакойны»*.

Нямецкі ўрад выдзеліў 200 мільёнаў нямецкіх марак для фінансавай дапамогі ахвярам нацызму. Беларускі ўрад адносіць да гэтай катэгорыі вязняў фашысцкіх канцлагераў, турмаў і гета, грамадзян, якія былі сілком вывезеныя ў Германію на працу. Па меры складання спісаў (гэтым займаецца беларускі фонд «Узаемаразуменне і прымірэнне») дойчэмаркі паступаюць з нямецкага банка ў «Прыёрбанк». Пасля таго, як пайшлі чуткі пра магчымы арышт валютных рахункаў, ахвяры нацызму пачалі масава здымаць сваю фінансавую дапамогу з рахунка «Прыёрбанка».

З 1 ліпеня фонд «Узаемаразуменне і прымірэнне» спыняе прыём дакументаў, і астатняя сума дойчэмарак (каля 100 мільёнаў DM) будзе падзеленая прыкладна на 100 тысяч ахвяраў.

Алесь ДАШЧЫНСКІ

Беларуская Энцыклапедыя: погляд з Еўропы

Канфліктная сітуацыя, якая ўзнікла ў выдавецтве «Беларуская Энцыклапедыя» з прызначэннем на пасаду галоўнага рэдактара Генадзя Пашкова, атрымала міжнародны рэзананс.

Удзельнікі міжнароднай канферэнцыі гісторыкаў, што адбылася ў Штутгарце (Германія), аднагалосна прынялі спецыяльную рэзалюцыю, адрасаваную прэзідэнту Акадэміі навук Беларусі Л.Сушчэню (копія — прэзідэнту А.Лукашэнку). Навукоўцы-гісторыкі выказваюць *«сур'ёзную занепакоенасць з прычыны абмежавання свабоды навуковых даследаванняў у Беларусі. Прыпыненне друку чарговага тома Энцыклапедыі гісторыі Беларусі, а таксама кадравыя змены ў кіраўніцтве выдавецтва адбываюцца на фоне кампаніі ўціску незалежных сродкаў масавай інфармацыі і запалохвання апазіцыйных сілаў... Такая палітыка яшчэ больш пагаршае і без таго цяжкі, драматычны стан беларускай гістарычнай навукі»*.

Вучоныя звяртаюцца да Л.Сушчэні з просьбай *«выкарыстаць усю ўладу, аўтарытэт і ўплыў для таго, каб спыніць гэтыя негатыўныя працэсы, якія падрываюць добрае імя Беларусі ў свеце»*.

М.Н.

Пазьняк здзіўляецца

Як паведамляюць польскія СМІ, Зянон Пазьняк і Сяргей Навумчык наладзілі ў Варшаве прэс-канферэнцыю сумесна з кіраўніцтвам партыі «Паразуменне Цэнтрум».

Старшыня партыі Яраслаў Качыньскі выступіў з ініцыятывай стварэння польскай міжпартыйнай дэлегацыі для вывучэння становішча з правамі чалавека ў Беларусі.

Адказваючы на пытанне, ці збіраецца Зянон Пазьняк вярнуцца ў Беларусь, лідэр БНФ сказаў, што вельмі здзіўлены загадам беларускіх уладаў затрымаць яго і Навумчыка на памежных пастах. «Яшчэ большае здзіўленне выклікае адсутнасць якой-небудзь рэакцыі з боку беларускіх дэмакратаў, — заявіў Пазьняк. — Калі б два гады назад такое зрабілі ў дачыненні да Карпенкі ці Дабравольскага, то раніцай наступнага дня ў парламенце дэпутаты апазіцыі БНФ ад усіх мікрафонаў запатрабавалі б тлумачэнняў».

У пятніцу 31 траўня С.Навумчык перадаў кіраўніку Варшаўскага бюро АБСЕ спадарыні Аўдры Гловер інфармацыю аб дзеяннях беларускіх уладаў падчас разгону маладзёжнага мітынгу ў Мінску 30 траўня. У прадстаўніцтве паведамілі, што ў Штаб-кватэры АБСЕ ў Вене сур'ёзна вывучаюць становішча дэмакратыі ў Беларусі і маюць намер накіраваць на суд над Ю.Хадыкам і В.Сіўчыкам міжнародных назіральнікаў.

Б.П.

Дасягненні ў эфіры

Днямі ў Гродне адбылася сустрэча кіраўнікоў польскага і беларускага радыё.

З польскага боку былі кіраўнік дзяржрады па справах радыё і тэлебачання Р.Ярасіньскі, старшыня аб'яднання грамадскага радыёвяшчання П.Фрыдрышка і кіраўнікі 17 рэгіянальных радыёцэнтраў. Ад гаспадароў былі абласныя начальнікі тэлерадыёкамітэтаў і сталічнае начальства — тры намеснікі сп.Кісяля: Дудко, Ядранцаў і Купрыенка.

Для пачатку гасцей прымусілі праслухаць нудны даклад у духу застойных часоў аб дасягненнях калгасаў і аб некаторых праблемах, накшталт «спаду ў мукамольна-крупяной прамысловасці». Першы намеснік старшыні Белтэлерадыёкамітэта В.Дудко прамовіў бліжэй да тэмы. Ён паскардзіўся, што без СССР стала цяжкавата з падрыхтоўкай кадраў і цяпер сярэдні ўзрост супрацоўнікаў сталічнага тэлебачання — 53 гады. На пытанне аб залежнасці радыё і тэлебачання ад уладаў ён адказаў шчыра. Маўляў, іх задавальняе залежнасць ад дзяржавы, якая дае ім грошы. Больш за тое, ім хацелася б яшчэ мацней фінансава залежаць ад урада, які пакуль субсідуе іх усяго на 75 працэнтаў.

Палякі пацікавіліся, ці мае магчымасць З.Пазьняк выступіць на беларускім тэлебачанні — так, як на польскім. В.Дудко адказаў: «Наша тэлебачанне праводзіць дзяржаўную палітыку». А што гэта за палітыка, маўляў, ні для каго не сакрэт.

Калі ў нас тэлебачанне і радыё заняты абслугоўваннем першай асобы дзяржавы, дык у палякаў усё інакш. Раду, якая кіруе электроннымі *mass media*, стварыў парламент. З 9 яе членаў 3 зацвярджае Сейм, 3 — Сенат і яшчэ 3 — прэзідэнт. Карацей, кожны мае свой уплыў, але не валодае манаполіяй. Рада абіраецца на 6 гадоў. Адклікаць яе членаў можа толькі Канстытуцыйны суд і ні ў якім разе прэзідэнт. Фінансава тэлебачанне не залежыць ад уладаў, а толькі ад гледачоў, якія аплочваюць абанемент за тое, што глядзяць праграмы, і ад рэкламы. У выніку гэтага ТБ ператварылася з дзяржаўнага ў грамадскае. Радыё ў Польшчы таксама з'яўляецца грамадскім.

Беларускі прыклад сведчыць: усё, што залежыць ад дзяржавы, асабліва савецкай, усё гэта — неэфектыўна, згубна. У Гродзенскім абласным тэлерадыёкамітэце па штату 87 журналістаў (20 сёння, праўда, не хапае) да плюс яшчэ 70 тэхнічных супрацоўнікаў. У сярэднім яны маюць у суткі адну гадзіну тэлепраграм і сорак хвілін радыёэфіру. На Беластоцкім радыё працуе 100 чалавек, з якіх 44 журналісты. Вяшчае гэтая радыёстанцыя 24 гадзіны штодня! А тэлевізійная студыя ў Беластоку толькі ствараецца, будзе выходзіць у эфір і беларуская праграма — так, як у Гродне — польская, якая існуе ўжо некалькі гадоў. Палякі ўвогуле гатовыя дапамагаць гродзенцам. Існуе праект аб стварэнні ў Гродне супольнай польска-беларускай радыёпраграмы. Палякі гатовыя нават даць адпаведную тэхніку. Ажыццяўленне праекта, аднак, тармозіцца ў Мінску, якому не патрэбны ў эфіры свабодныя галасы.

Сяргей АСТРАЎЦОЎ

ПАРАЛЛЕЛИ

Фриц СТЕРН. Потерянная родина?

Невозможно забыть слезы моего отца, когда мы в 1938 году покидали Бреслау. Но я, двенадцатилетний мальчик, был страшно взволнован возможностью убежать от царившей тогда нищеты. Ныне, когда я задал себе вопрос, что же для меня означает слово «родина», ответ удивил меня самого — «бездомность». Есть много способов утратить дом. Это может быть, как в моем случае, лишение возможности жить в своей стране. В нашем столетии изгнание стало уделом миллионов.

Изгнание и потеря; изгнание и стремление; изгнание и ссылка: замурованные тираническими правилами, эти воспоминания внезапно вырвались, освобожденные революциями 1989 и 1991 годов. От Центральной Европы до Центральной Азии долго сдерживавшиеся желания и возмущение проложили глубокие борозды на лице современного мира. Это не только боль от потери дома, языка и средств к существованию. На более глубоком уровне это горечь человеческих и духовных потерь. Это печать нашей принадлежности к дому; это как воздух, которым мы дышим, — мы вспоминаем о нем только тогда, когда его не хватает или он отравлен.

Многие живут только в своем исчезнувшем прошлом; их мысли поглощены мучительными воспоминаниями о вчерашнем дне. Можно надеяться, что с течением лет подобные чувства постепенно исчезнут, но мы также знаем, что такие эмоции часто используются для того, чтобы раздуть затухающие угли политического оппортунизма. Всегда может посеять раздор тот, кто хочет получить преимущество, вороша старые обиды. Это отравляет память ядом прошлого и усложняет жизнь в настоящем. Но родина — это не ностальгия с элементами китча. Дом — это частная собственность. Для того чтобы отдавать этому должное, требуется осознание, а также боль, которая приходит вместе с таким осознанием.

Вацлав Гавел прекрасно описал это стремление жить «правдиво». Сегодняшняя правда состоит в том, что мы должны учиться жить с новым пониманием. Этому способствует разрушение прежних табу и возникновение конфронтации с собственным сложным прошлым. Польский интеллектуал и министр иностранных дел Владислав Бартошевский включил эту мысль в свое выступление в немецком Бундестаге: «Когда сейчас стало возможным говорить о судьбе беженцев из Вильно и Львова, стало легче увидеть размеры человеческой драмы беженцев из Бреслау и Штетина... Мы оплакиваем индивидуальные судьбы и сочувствуем страданиям простых немцев, потерявших свою родину в связи с войной и ее последствиями». Когда закипает негодование из-за потери родины, лекарством здесь может служить только справедливая оценка неправильных действий, поскольку боль от потери родины испытывает не только ваш народ, но и другие люди. (Сегодняшние ожесточенные дипломатические дебаты между Германией и Чешской Республикой по поводу нацистской оккупации во время войны и последовавшего за этим изгнания в 1945 году 3 мил. судетских немцев могут символически показать ту цену, которая все еще платится за отречение от истории.)

Понимать — значит находить пути к примирению. Внутреннее исцеление, переключающее память с прошлого на настоящее, также необходимо. Вы теряете свою родину навсегда только тогда, когда вы фальсифицируете ее историю.

Немцы пять десятилетий прожили «не по лжи», осознавая, что их отцы и матери делали от имени всех немцев. В своей запоминающейся речи в Бундестаге, произнесенной в связи с пятидесятой годовщиной окончания гитлеровской войны, Рита Сассмут сказала, что суровая правда «не должна упоминаться снова и снова, если о ней снова и снова не спрашивают». Однако для народов Восточной Европы эта правда была недоступна. Молчание являлось правилом. Хотелось бы, чтобы поиск правды стал бы сегодня правилом.

Однако примирения нельзя достичь по мановению руки. Оно предполагает ежедневную работу, и нелепо отказываться или недооценивать силу давно существующей ненависти, захлестнувшей страны, освобождающиеся от тиранического управления. Таким образом, принятие должно быть повенчано с примирением. В противном случае ни один индивидуум, будь то народ или страна, не обретет свое лицо и не признает своих ошибок. Гораздо легче растравлять собственные раны. Примирение не в состоянии исцелить все раны и не может удовлетворительно разрешить юридические проблемы. Это не вид духовного возрождения. Марион Донхофф, возможно, выразилась лучше всего: «Возможно, это наивысшая степень любви — любовь без обладания».

В 1979 году я вернулся в Бреслау — город, где я родился, чтобы навестить дом моей бабушки. Тогдашним хозяином — мы могли объясняться только по-французски — был офицер польской кавалерии. Он провел меня в гостиную, полную фотографий детей, с которыми он вместе находился в Освенциме. Старый офицер показал мне лагерную татуировку и рассказал о пяти годах, проведенных в лагерях смерти Биркенау, Освенциме и Бухенвальд. На столе стоял деревянный бюст отца Кольбе, польского священника, который незадолго до нашей встречи стал папой Иоанном Павлом II. Отец Кольбе претерпел в лагерях то, от чего бежала моя семья. Мы со старым офицером пожали друг другу руки, и я почувствовал захлестывающие меня эмоции: есть в мире вещи, показывающие все в истинном свете.

Дружелюбие становится для нас, усыновленных другими странами, территорией личного приятия и примирения с историей, о которой, как нам кажется, слишком больно слышать. Если мы откроемся навстречу таким чувствам, это станет настоящим. Сегодня такая позиция необходима для всех, кто чувствует себя бездомным, оторванными от родины, которую они потеряли.

Фриц Стерн, известный немецкий историк, профессор и бывший ректор Колумбийского университета.

©Project Syndicate

СПОРТ

Японска-карэйскі кампраміс

ФУТБОЛ: **ЗНОЎ УСПОМНІМ ПРА ПЕРШЫ БЛІН**

Першы матч зборнай Беларусі ў адборачных турнірах чэмпіянату свету на сто працэнтаў адлавіў прыказцы пра першы блін: у Стакгольме наша каманда ў прысутнасці 30 тысяч гледачоў з лікам 1:5 саступіла «Трэ крунур» (К.Андэрсан, 19, 62; Далін, 30; П.Андэрсан, 77; Ларсан, 88; Бялькевіч, 75). Нават калі ўлічваць, што паражэнне нам нанёс не хто іншы, як бронзавы прызёр апошняга чэмпіянату свету, у актыў камандзе Сяргея Бароўскага гэты матч аднесці немагчыма. Непрыемна ўразілі правалы беларускай абароны: Сяргей Гурэнка і Сяргей Штанюк (маскоўскія «Лакаматыў» і «Дынама») не здолелі добра правесці персанальную апеку тандэма шведскіх форвардаў — Кевіна Андэрсана і Марціна Даліна з італьянскіх «Бары» і «Ромы». Гэты тандэм іграў на звычна высокім узроўні: першы правёў сваё 23-ці і 24-ты мячы ў 49 матчах за шведскую зборную, другі — 26-ты ў 47 гульнях. Другі матч адборачнага цыклу адбудзецца для беларускай зборнай толькі ў канцы лета — з эстонцамі. Затое прыемным адкрыццём стала перамога ў Швецыі нашай маладзёжнай зборнай — 3:1. Два мячы правіў Вадзім Скрыпчэнка з «Дынама-93», адзін — Дзмітрый Дзенісюк з МПКЦ.

У чэмпіянату свету-98 у Францыі з'явіўся талісман — чалавекападобны пеўнік, які апранулі ў футбольную форму і пад пахаю трымае мяч. Ён прыйшоў на змену апельсіну, перцу і сабаку, якія былі сімваламі папярэдніх сусветных першынстваў.

Тым часам вызначыўся гаспадар чэмпіянату свету-2002. Як вядома, на права яго правядзення прэтэндавалі Японія і Паўднёвая Карэя. Але ў пятніцу прадстаўнікі футбольных федэрацый гэтых краін прыйшлі да кампраміснага рашэння аб сумесная арганізацыі турніру. Такім чынам, першае ў трэцім тысячагоддзі сусветнае першынство стане першым, праведзеным у Азіі, і першым, гаспадарамі якога будуць адразу дзве краіны.

Зборная Італіі трэці раз запар стала чэмпіёнам Еўропы сярод маладзёжных (не старэй за 21 год) каманд. Асноўны час фінальнага матчу завяршыўся ў нічыю — 1:1, а ў серыі пенальці пасля з лікам 4:3 святкавалі маладыя футбалісты з Апенін. У матчы за «бронзу» французы перамаглі шатландцаў — 1:0.

ГАНДБОЛ: **ІСПАНСКАЯ ГАСЦІННАСЦЬ**

Перамогаю расіян завяршыўся ў мінулую нядзелю чэмпіянат Еўропы па гандболе, што праходзіў у іспанскіх Севільі і С'юдад-Рэале. У фінале яны з лікам 23:22 перамаглі гаспадароў пляцоўкі. Трэці і чацвёрты радкі занялі зборныя Югаславіі і Швецыі.

ФОРМУЛА-1: **ПЕРШАЯ ПЕРАМОГА ШУМАХЕРА**

Толькі на сёмым этапе сусветнага першынства немец Міхаэль Шумахер здолеў атрымаць перамогу. Нагадаем, што пасля пераходу з «Бенетона» ў «Ферары» двухразовы чэмпіён трапіў у паласу няўдач, з якой выйшаў толькі на «Гран-пры Іспаніі». Гонка ў Барселоне атрымалася вельмі захапляльнай: удзельнікі змагаліся не толькі паміж сабою, але і з моцным даждждом. Ужо на 10-м крузе гэтую барацьбу прайграў фаварыт сезону Дэйман Хіл («Вільямс-Рэно»), які вылецеў з трасы. Аднак ягоны партнёр па камандзе канадзец Жак Вільнёў здолеў падтрымаць гонар каманды і фінішаваў трэцім. Другая прыступка п'едэстала засталася за французам Жанам Алезі, які замяніў Шумахера ў «Бенетоне». У агульным заліку лідэры размяшчаюцца ў іншым парадку: Хіл, Шумахер, Вільнёў, Алезі.

ШАХМАТЫ: **КРАМНІК — N 1?**

20-гадовы расіянін Уладзімір Крамнік, які на пару з суайчыннікам Гары Каспаравым стаіць на чале сусветнага рэйтынг-спісу, стаў пераможцам супертурніру найвышэйшай (19-й) катэгорыі ў Іспаніі. Пры роўнасці ачкоў з Весялінам Тапалавым (па 6) ён апярэдзіў балгарына па дадатковых паказчыках. Індыец Вішванатан Ананд і Каспараў адсталі на паўачка і занялі адлаведна трэцяе і чацвёртае месцы сярод дзесяці ўдзельнікаў. У апошнім туры Каспараву прайграў мінчанін Барыс Гельфанд, які набраў 4 ачкі і адкаціўся на шосты радок. Не выключана, што пасля перамогі ў Дос-Эрманасе Крамнік выйдзе ў сусветным рэйтынгу на «чыстае» першае месца.

МАСТАЦКАЯ ГІМНАСТЫКА: **ЛУК'ЯНЕНКА — ЧАЦВЁРТАЯ**

Тытул абсалютнай чэмпіёнкі Еўропы па мастацкай гімнастыцы (турнір адбываецца ў Осла) заваявала ўкраінка Кацярына Серабранская. Яе вынік у мнагаборстве сапраўды пераўзысці было няпроста — 39,966. Другое і трэцяе месцы засталіся за расіянкамі Янай Батыршынай і Амінай Зарыпавай. Ларыса Лук'яненка з Беларусі засталася ў адным кроку ад медаля.

ТЭНІС: **НЯПРОСТА ЗМАГАЦЦА НА ДВУХ ФРАНТАХ**

У Парыжы праходзіць адкрыты чэмпіянат Францыі — неафіцыйнае сусветнае першынство на грунтовых кортах. Беларуска Наталля Зверава, якая адолела на чарзе бельгійку ван Руст і італьянку Сера-Дзанеці, выйшла ў трэці круг чэмпіянату. Аднак у матчы, які вызначаў спартсменак, што патрапяць у лік 16-ці наймацнейшых, Зверава саступіла Амандзе Кетцэр з Паўднёвай Афрыкі — 3:6, 6:3, 2:6. Затое ў парным разрадзе беларуска выступае пакуль больш удала — разам з амерыканкай Джы Джы Фернандэс яна працягвае прэтэндаваць на ўзнагароды «Ралан Гарос». Нягледзячы на тое, што да кульмінацыі гэтага турніру «Вялікага шлему» яшчэ далёка, выступленні ў ім вымушаныя былі спыніць амерыканец Андрэ Агасі, француженка Мары П'ерс, а таксама ўзыходзячая зорка сусветнага тэнісу Марціна Хінгіс з Германіі.

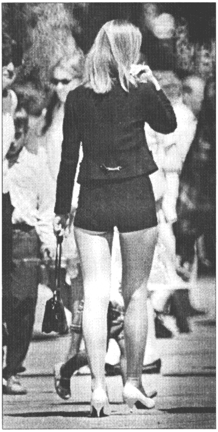
ХАКЕЙ: **У ФІНАЛЕ — «ПАНТЭРЫ» СУПРАЦЬ «ЛАВІНАЎ»**

Вызначыліся фіналісты Кубка Стэнлі. У пятым матчы паміж «Каларада» і «Дэтройтам» «Лавіны» змаглі адолець «Чырвоныя крылы» з вынікам 4:1 і з такім жа лікам выйгралі ў серыі. А барацьба паміж «Флорыдай» і «Пітсбургам» атрымалася яшчэ больш упартай: атрымаўшы дзве перамогі запар (4:3, 3:1), спартмены паўднёвай каманды выйгралі серыю з лікам 4:3.

БАСКЕТБОЛ: **...А ПРАЦІЎНІК «БЫКОЎ» НЕВЯДОМЫ**

У NBA ж вядомае імя толькі аднаго фіналіста — «Чыкага». Праціўнік «Быкоў» усё ніяк не вызначыцца ў серыі паміж «Сіэтлам» і «Ютай». Апошнія, перайграўшы праціўнікаў з вынікам 118:83, зраўнялі лік па колькасці перамог роўным — 3:3.

Сямён ПЛОЦ

Яна любіць сонца, смелы стыль
і рамантычныя прыгоды.
Яна ідзе няспешна і ўпэўнена,
як свабодны чалавек.
Яна падпісалася на сваю любімую газету.
Яна падпісалася на СВАБОДУ.

ЧТО ДЕЛАТЬ

Стоит ли покупать товары в кредит

Если вы видите в магазинах города объявления о продаже товаров в кредит, не нужно удивляться. В этом случае можно верить своим глазам. Дело в том, что 13 апреля текущего года на свет появился довольно интересный документ — Инструкция о порядке продажи товаров в кредит.

В Инструкции, в частности, говорится, что отныне товары народного потребления продаются в кредит на срок от 3 до 12 месяцев. Для отдельных категорий граждан (инвалидов ВОВ и приравненных к ним по льготам категориям, многодетных семей, имеющим и воспитывающим пять и более несовершеннолетних детей) срок предоставления кредита может быть увеличен, но не более чем до 18 месяцев.

Однако не спешите радоваться, в кредит можно взять не все. Сумма предоставляемого кредита не должна превышать: при продаже товаров с рассрочкой платежа на 3 месяца — двухмесячного дохода гражданина (зарплата, стипендия, пенсия, доходы от предпринимательской деятельности и т.д.), на 6 месяцев — трехмесячного дохода, на 12 — шестимесячного.

При этом торговое предприятие, предоставляющее кредит на покупку, взимает плату за пользование кредитом в размере, определяемом самостоятельно, но не более чем на 2 % выше уровня процентных ставок банков при кредитовании.

А теперь — посчитаем. Предположим, что среднемесячная зарплата находится на уровне 1,250 млн. рублей. Покупаемый в кредит товар не должен стоить более 2,5 млн. рублей, или примерно 170 долларов (по курсу «черного» рынка). Стоимость кредита торгового предприятия составит около 7,7 % в месяц (за три месяца — 23,1 %). Т.е., к концу срока нужно будет вернуть на 577.800 рублей больше (что составляет порядка 40 долларов). Таким образом, взяв товар в кредит на минимально возможный срок, через три месяца придется выложить уже 3,077 млн. рублей (или по 1,025 млн. рублей в месяц). Если в этих цифрах вы видите какую-то выгоду — поздравляю.

И все же предлагаемой «льготой» можно воспользоваться. Кроме вышеперечисленного Инструкцией предусмотрено следующее: возможное изменение ставок за банковский кредит не влечет за собой перерасчета по процентным ставкам «товарного» кредита!

Этот момент на первый взгляд может показаться не таким важным, однако банковские процентные ставки действительно могут измениться, причем в сторону увеличения, и, возможно, скоро. Кроме того, цены на товары устанавливаются в белорусских рублях, поэтому есть возможность сыграть и на повышении курса доллара (курс на «черном» рынке уже сегодня растет каждую неделю, еще более значительное его увеличение, скорее всего, произойдет после 1 июля).

Такая форма расчета удобна и для торговых предприятий. Многие дорогостоящие товары залеживаются на прилавках месяцами, а то и годами, в результате того магазины недополучают выручку. Возможно, теперь ситуация несколько изменится.

Наталья УЛЕВСКАЯ

ЦИФРЫ

Рост городов – потенциальная опасность для развития в XXI веке

В настоящее время в развивающихся странах наблюдается беспрецедентный рост городов, что представляет огромную проблему для будущего, говорится в новом докладе о мировом населении, опубликованном 29 мая Фондом народонаселения ООН.

Городское население растет быстрее, чем население мира в целом, и через десять лет более половины населения мира будет жить в городах. Городское население составляет 2,6 миллиарда человек, из которых 1,7 миллиарда живут в развивающихся странах. Самый быстрый рост городского населения наблюдается в Африке.

В 76-страничном ежегодном докладе, озаглавленном «Перемена мест: население, развитие и будущее городов», говорится, что в середине 1996 года население мира составит 5,8 миллиарда человек. Хотя темпы прироста продолжают снижаться, каждый год население мира увеличивается более чем на 86 миллионов человек. По прогнозам ООН, ежегодный прирост населения до 2015 года, вероятно, будет превышать 86 миллионов. В 1998 году население мира достигнет цифры в 6 миллиардов человек.

В 1950 году в мире было 83 города с населением более миллиона человек, 34 из них находились в развивающихся странах. В 1950 году лишь в крупнейшем тогда городе мира — Нью-Йорке — проживало более 10 миллионов жителей; сегодня городов, где живет более 10 миллионов человек, — 14, а Токио, крупнейший город планеты, имеет 26,5 миллиона населения. Сегодня более 280 городов имеют более 1 миллиона населения. Все новые «города-миллионеры», так же как и 11 из 15 крупнейших городов мира, находятся в развивающихся странах.

USIA

Алкоголь или компьютер?

Замечательную акцию — **«Должна ли молодежь пить?»** — проводят в эти дни в Польше *Gazeta Wyborcza*, *Polskie Radio 1* и Государственное агентство разрешения проблем алкоголизма. В результате опроса около 4 тысяч молодых людей в возрасте до 21 года удалось узнать, что 3 % употребляют водку раз в неделю, а 2 % — пиво ежедневно. Однако 50 % польской молодежи ни разу не пили водку, 37 % выпивали вино один раз в год.

На вопрос: «Случалось ли так, что кто-либо из твоих друзей приглашал тебя выпить, а ты отказался, хотя остальные пили?» 60 % ответило утвердительно, а 32 % вообще не попадало в такую ситуацию, 1 % молодых людей считает, что без алкоголя невозможно первое свидание, 7 % — настоящая и полная жизнь.

Примечательно однако, что 2/3 опрошенных поддержали бы запрет на продажу алкоголя лицам в возрасте до 21 года.

Последний вопрос анкеты — «Какая у тебя мечта?» — показал, что 50 % польской молодежи мечтают о том, чтобы счастливо жила семья, 23 % о жизни без вранья, 19 % о хорошей машине, 17 % — чтобы никто в семье не пил, 18 % о глубокой вере в Бога, 10 % о компьютере и только 1 % не имеет мечты. В рамках акции была разыграна лотерея и победители в качестве призов получили велосипеды.

Интересно, как наша молодежь относится к алкоголю. И не является ли подростковый алкоголизм одной из самых важных проблем нашего общества?

С.ОВСЯННИК, Е.СТРЕЛКОВА

Падпісны індэкс 63887 E-mail: edit@svaboda.minsk.by © СВАБОДА Спасылка на газету СВАБОДА абавязковая Наклад 41.000
Нумар падпісаны ў друк 3.06.96 (15.00) Надрукавана на паліграфічнай фабрыцы «Чырвоная зорка» (г.Мінск, 1-шы Загарадны завулак, 3) ЛВ № 10 Заказ 243